ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 1ης Ιουνίου 2006 *

Στην υπόθεση C-169/05,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Cour de cassation (Βέλγιο) με απόφαση της 4ης Απριλίου 2005, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 15 Απριλίου 2005, στο πλαίσιο της δίκης

Uradex SCRL

κατά

Union Professionnelle de la Radio et de la Télédistribution (RTD),

Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (BRUTELE),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský (εισηγητή), J.-P. Puissochet, S. von Bahr και U. Lõhmus, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 19ης Ιανουαρίου 2006,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Uradex SCRL, εκπροσωπούμενη από τους A. Strowel, avocat, και G. Berrisch, Rechtsanwalt,

— η Union Professionnelle de la Radio et de la Télédistribution (RTD) και η Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (BRUTELE), εκπροσωπούμενη από τους E. Cornu και F. de Visscher, avocats,

— η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον I. M. Braguglia, επικουρούμενο από τον D. Del Gaizo, avvocato dello Stato,

— η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την K. Wistrand,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον W. Wils,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Φεβρουαρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση (ΕΕ L 248, σ. 15, στο εξής: οδηγία).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο δίκης μεταξύ, αφενός, της Uradex SCRL (στο εξής: Uradex) και, αφετέρου, της Union Professionnelle de la Radio et de la Télédistribution (στο εξής: RTD) και της Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (στο εξής: BRUTELE), με την οποία η Uradex ζητεί να διαταχθούν τα μέλη της RTD, και ειδικότερα η BRUTELE, να παύσουν την καλωδιακή αναμετάδοση των έργων επί των οποίων διαχειρίζεται τα πνευματικά δικαιώματα.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

3 Η εικοστή έβδομη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας αναφέρει τα εξής:

«[...] η καλωδιακή αναμετάδοση προγραμμάτων από άλλα κράτη μέλη συνιστά πράξη ως προς την οποία ισχύει το δικαίωμα του δημιουργού ή, ανάλογα με την περίπτωση, δικαιώματα συγγενικά προς το δικαίωμα του δημιουργού· [...] κατά συνέπεια, η επιχείρηση εκμετάλλευσης του καλωδιακού δικτύου πρέπει να λαμβάνει άδεια από όλους τους δικαιούχους για κάθε μέρος του αναμεταδιδόμενου προγράμματος· [...] βάσει της παρούσας οδηγίας, οι άδειες πρέπει να χορηγούνται με σύμβαση [...]»

4 Η εικοστή όγδοη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας έχει ως εξής:

«[...] προκειμένου να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία των συμβατικών συμφωνιών με την αποφυγή παρέμβασης εκ μέρους μη συμβαλλόμενων δικαιούχων, οι οποίοι έχουν δικαιώματα σε μεμονωμένα τμήματα του προγράμματος, πρέπει να προβλεφθεί, μέσω της υποχρέωσης παρέμβασης εταιρειών συλλογικής διαχείρισης, η κατ' αποκλειστικότητα συλλογική άσκηση του δικαιώματος αδείας [...]· [...] διατηρείται το δικαίωμα άδειας καθαυτό και ρυθμίζεται απλώς σε ορισμένο βαθμό ο τρόπος άσκησής του έτσι ώστε να εξακολουθεί να είναι ακόμη δυνατή η μεταβίβαση των δικαιωμάτων καλωδιακής αναμετάδοσης· [...]»

5 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι κατά την καλωδιακή αναμετάδοση εκπομπών από άλλα κράτη μέλη στο έδαφός τους τηρούνται τα σχετικά δικαιώματα του δημιουργού και άλλα συγγενικά δικαιώματα και ότι η αναμετάδοση αυτή γίνεται βάσει ατομικών ή συλλογικών συμβάσεων μεταξύ των δημιουργών, των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων.»

6 Το άρθρο 9 της οδηγίας, με τίτλο «Άσκηση του δικαιώματος καλωδιακής αναμετάδοσης» έχει ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενών δικαιωμάτων να παρέχουν άδεια ή να αρνούνται την παροχή άδειας σε επιχείρηση εκμετάλλευσης καλωδιακού δικτύου για την αναμετάδοση εκπομπής μέσω καλωδίου μπορεί να ασκείται μόνο μέσω εταιρείας συλλογικής διαχείρισης.

2. Όταν ο δικαιούχος δεν έχει μεταβιβάσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων του σε εταιρεία συλλογικής διαχείρισης, η εταιρεία συλλογικής διαχείρισης που έχει αναλάβει τη διαχείριση δικαιωμάτων της αυτής κατηγορίας θεωρείται εξουσιοδοτημένη να διαχειρίζεται τα δικαιώματά του. Όταν υπάρχουν περισσότερες από μία εταιρείες συλλογικής διαχείρισης για τα δικαιώματα της εν λόγω κατηγορίας, ο δικαιούχος είναι ελεύθερος να επιλέξει μεταξύ τους την εταιρεία διαχείρισης που θεωρείται εξουσιοδοτημένη να διαχειρίζεται τα δικαιώματά του. Ο δικαιούχος που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο απολαύει των αυτών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συμφωνία μεταξύ του φορέα εκμετάλλευσης του καλωδιακού δικτύου και της εταιρείας συλλογικής διαχείρισης που θεωρείται εξουσιοδοτημένη να διαχειρίζεται να δικαιώματά του, όπως και οι δικαιούχοι που έχουν εξουσιοδοτήσει την εν λόγω εταιρεία συλλογικής διαχείρισης [...]

[...]»

Η εθνική νομοθεσία

7 Το άρθρο 36, πρώτο εδάφιο, του νόμου της 30ής Ιουνίου 1994 περί των δικαιωμάτων του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων (*Moniteur belge* της 27ης Ιουλίου 1994, σ. 19297, στο εξής: νόμος) έχει ως εξής:

«Εκτός αντίθετης συμβάσεως, ο καλλιτέχνης-ερμηνευτής ή ο εκτελεστής εκχωρεί στον παραγωγό του οπτικοακουστικού έργου το αποκλειστικό δικαίωμα της οπτικοακουστικής εκμεταλλεύσεως του έργου του [...]»

8 Το άρθρο 51 του νόμου, που περιλαμβάνεται στο τμήμα με τίτλο «Περί της καλωδιακής αναμεταδόσεως», ορίζει τα εξής:

«Ο δημιουργός και οι φορείς των συγγενικών δικαιωμάτων διαθέτουν το αποκλειστικό δικαίωμα να παρέχουν άδεια καλωδιακής αναμεταδόσεως των έργων τους και των παραστάσεών τους, σύμφωνα με τα προηγούμενα κεφάλαια και με τους όρους που αναφέρονται κατωτέρω.»

9 Στο ίδιο τμήμα, οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 53 του νόμου μετέφεραν στο βελγικό δίκαιο, με ανάλογη διατύπωση, τις παραγράφους 1 και 2 αντιστοίχως του άρθρου 9 της οδηγίας.

Η διαφορά της κύρια δίκης

10 Η Uradex, εταιρεία συλλογικής διαχειρίσεως των συγγενικών δικαιωμάτων των καλλιτεχνών ερμηνευτών και εκτελεστών, υπέβαλε ενώπιον του tribunal de première instance de Bruxelles αίτηση με την οποία ζητούσε να αναγνωριστεί ότι, αναμεταδίδοντας μέσω καλωδίου χωρίς την άδειά της και επομένως κατά παράβαση των άρθρων 51 και 53 του νόμου, τα έργα των καλλιτεχνών ερμηνευτών και εκτελεστών επί των οποίων διαχειρίζεται τα πνευματικά δικαιώματα, οι εταιρείες καλωδιακής αναμεταδόσεως που είναι μέλη της RTD και, ειδικότερα, η BRUTELE προσβάλλουν τα συγγενικά δικαιώματα που διαχειρίζεται η Uradex. Επίσης, ζήτησε να υποχρεωθεί καθεμία από τις εν λόγω εταιρείες να παύσει την καλωδιακή αναμετάδοση των έργων αυτών.

11 Η αίτησή της απορρίφθηκε και η Uradex άσκησε έφεση ενώπιον του cour d'appel de Bruxelles.

12 Το δικαστήριο αυτό έκρινε κατ' αρχάς ότι οι εταιρείες συλλογικής διαχειρίσεως των συγγενικών δικαιωμάτων διαθέτουν μεν κατ' αποκλειστικότητα το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την καλωδιακή αναμετάδοση τόσο των οπτικοακουστικών όσο και των μη οπτικοακουστικών έργων (στο εξής: δικαίωμα αναμεταδόσεως), αλλά και ότι το δικαίωμα αυτό περιορίζεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η διαχείριση των δικαιωμάτων έχει ανατεθεί στις εταιρείες αυτές.

13 Πράγματι, σύμφωνα με το cour d'appel, το άρθρο 53, παράγραφος 2, του νόμου, με το οποίο μεταφέρθηκε στο βελγικό δίκαιο το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας, δεν προβλέπει την άσκηση εκ μέρους των εν λόγω εταιρειών διαχειρίσεως του δικαιώματος αναμεταδόσεως για λογαριασμό των καλλιτεχνών που δεν της έχουν αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους, όπως στην περίπτωση των καλλιτεχνών που έχουν προβεί σε τέτοια ανάθεση, λαμβανομένης υπόψη της παραγράφου 1 του άρθρου 53 του νόμου.

14 Κατά το ως άνω δικαστήριο, η παράγραφος 2 του άρθρου 53 του νόμου προβλέπει μόνον ότι η εταιρεία αυτή «θεωρείται εξουσιοδοτημένη να διαχειρίζεται τα δικαιώματά του», γεγονός το οποίο, λαμβανομένου υπόψη του κατ' ουσίαν διαχειριστικού περιεχομένου της σχετικής εντολής, συνίσταται στην πραγματικότητα στην είσπραξη της αμοιβής από τα σχετικά δικαιώματα και στην απόδοσή τους στον δικαιούχο.

15 Επιπλέον, το cour d'appel έκρινε, όσον αφορά τα οπτικοακουστικά έργα, ότι η Uradex δεν μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 36 του νόμου, να ασκεί το δικαίωμα καλωδιακής αναμεταδόσεως των έργων αυτών, ακόμη και αν πρόκειται για καλλιτέχνες που έχουν αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους στην εταιρεία αυτή. Πράγματι, η διάταξη αυτή εισάγει το νομικό τεκμήριο ότι ο καλλιτέχνης εκχωρεί το δικαίωμά του επί της αναμεταδόσεως στον παραγωγό. Μία εταιρεία συλλογικής διαχειρίσεως ενεργεί για λογαριασμό των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών που αντιπροσωπεύει και δεν μπορεί να διαχειρίζεται δικαιώματα των οποίων αυτοί δεν είναι πλέον φορείς. Έτσι, άδεια της Uradex δεν χρειάζεται παρά μόνον εάν η εταιρεία αυτή ανατρέψει, σύμφωνα με το άρθρο 36 του νόμου, το τεκμήριο αυτό, αποδεικνύοντας την ύπαρξη συμβάσεων μεταξύ των καλλιτεχνών και των παραγωγών που αποκλείουν την εκχώρηση του δικαιώματος αναμεταδόσεως ή, ελλείψει τέτοιων συμβάσεων, εάν αντιπροσωπεύει παραγωγούς οπτικοακουστικών έργων. Στην προκειμένη περίπτωση δεν ισχύει κάτι τέτοιο.

16 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το cour d'appel έκρινε μόνον εν μέρει βάσιμο το αίτημα. Αφενός, έκρινε ειδικότερα ότι η BRUTELE, αναμεταδίδοντας τα μη οπτικοακουστικά έργα, προσβάλλει τα συγγενικά δικαιώματα των καλλιτεχνών ερμηνευτών και εκτελεστών που έχουν αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων αυτών στην Uradex και, κατόπιν αυτού, διέταξε την παύση των αναμεταδόσεων για τις οποίες δεν υπάρχει άδεια της Uradex. Αφετέρου, απέρριψε την έφεση κατά τα λοιπά.

17 Η Uradex άσκησε αναίρεση ενώπιον του Cour de cassation, υποστηρίζοντας, όσον αφορά κατ' αρχάς τα συγγενικά δικαιώματα των οποίων η διαχείριση δεν της έχει ανατεθεί από τους δικαιούχους, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 53 του βελγικού νόμου και με το άρθρο 9 της οδηγίας, η διαχείριση που θεωρείται ότι έχει αναλάβει η εταιρεία συλλογικής διαχειρίσεως δεν περιορίζεται μόνο στην είσπραξη της

αμοιβής, αλλά εκτείνεται και στο δικαίωμα αναμεταδόσεως. Επιπλέον, η εταιρεία αυτή ασκεί, σύμφωνα με την Uradex, το εν λόγω δικαίωμα και όσον αφορά τα οπτικοακουστικά έργα, δεδομένου ότι τα ως άνω άρθρα δεν κάνουν καμιά διάκριση αναλόγως του αν το δικαίωμα της αναμεταδόσεως έχει εκχωρηθεί ή όχι σε τρίτους.

18 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Cour de cassation αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Πρέπει το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας [...] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν μία εταιρεία συλλογικής διαχειρίσεως θεωρείται εξουσιοδοτημένη να διαχειρίζεται τα δικαιώματα φορέα δικαιωμάτων δημιουργού ή συγγενικών δικαιωμάτων ο οποίος δεν ανέθεσε τη διαχείριση των δικαιωμάτων του σε εταιρεία συλλογικής διαχειρίσεως, η εταιρεία αυτή δεν διαθέτει την εξουσία να ασκεί το δικαίωμα του εν λόγω φορέα να επιτρέπει ή να αρνείται σε επιχείρηση καλωδιακής διανομής να προβαίνει στην καλωδιακή αναμετάδοση εκπομπής, καθόσον έχει αναλάβει μόνον τη διαχείριση των οικονομικών πτυχών των δικαιωμάτων του εν λόγω φορέα;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

19 Από το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας και από την εικοστή έβδομη αιτιολογική της σκέψη προκύπτει ότι η εταιρεία καλωδιακής διανομής δεν μπορεί να αναμεταδίδει τις σχετικές εκπομπές, παρά μόνον εάν έχει, βάσει συμβάσεων, την άδεια του συνόλου των φορέων των δικαιωμάτων αυτών, δηλαδή τόσο αυτών που έχουν αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους σε εταιρεία συλλογικής διαχειρίσεως όσο και εκείνων που δεν έχουν προβεί σε τέτοια ανάθεση. Ως αντιπαροχή της άδειας αυτής, οι δικαιούχοι λαμβάνουν, κατ' αρχήν, μια αμοιβή.

20 Ωστόσο, για λόγους που άπτονται της ασφάλειας δικαίου και προκειμένου οι εταιρείες καλωδιακής διανομής να είναι βέβαιες ότι έχουν αποκτήσει όλα τα

δικαιώματα που συνδέονται με τα αναμεταδιδόμενα προγράμματα και να διασφαλιστεί ότι τρίτα πρόσωπα που κατέχουν δικαιώματα επί μεμονωμένων τμημάτων των προγραμμάτων αυτών δεν θα θέσουν σε κίνδυνο, προβάλλοντας τα δικαιώματά τους, την απρόσκοπτη λειτουργία των συμβατικών συμφωνιών με τις οποίες επιτρέπεται η αναμετάδοση των εν λόγω προγραμμάτων, η οδηγία προέβλεψε, με το άρθρο της 9, παράγραφος 1, ότι οι εν λόγω δικαιούχοι δεν μπορούν να ασκούν το δικαίωμα αναμεταδόσεως παρά μόνο μέσω εταιρείας συλλογικής διαχειρίσεως. Με τον τρόπο αυτόν, η οδηγία περιορίζει τον αριθμό των προσώπων με τα οποία οφείλουν να διαπραγματευτούν οι εταιρείες καλωδιακής αναμεταδόσεως προκειμένου να αποκτήσουν την άδεια αναμεταδόσεως, ιδίως στις περιπτώσεις αποκτήσεώς της έναντι αμοιβής, σεβόμενη πάντοτε τα δικαιώματα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα όλων των δικαιούχων.

21 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας προβλέπει ότι, σε περίπτωση που ο φορέας των δικαιωμάτων του δημιουργού ή των συγγενικών δικαιωμάτων δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων του σε εταιρεία συλλογικής διαχειρίσεως, θεωρείται εξουσιοδοτημένη να διαχειρίζεται τα δικαιώματά του η εταιρεία συλλογικής διαχείρισης που έχει αναλάβει τη διαχείριση δικαιωμάτων της αυτής κατηγορίας. Έτσι, η διάταξη αυτή εξειδικεύει απλώς τον κανόνα του ως άνω άρθρου 9, παράγραφος 1, σε σχέση με την ιδιαίτερη κατάσταση ενός τέτοιου δικαιούχου.

22 Εξάλλου, όταν ορίζει ότι η εταιρεία συλλογικής διαχειρίσεως θεωρείται εξουσιοδοτημένη να διαχειρίζεται «τα δικαιώματά του», το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας δεν περιέχει κανέναν περιορισμό όσον αφορά την έκταση της διαχειρίσεως αυτής των δικαιωμάτων του δικαιούχου. Έτσι, από τη διατύπωσή του δεν προκύπτει ότι η διαχείριση αυτή θα έπρεπε να αφορά αποκλειστικά τις οικονομικές πτυχές των εν λόγω δικαιωμάτων και όχι το δικαίωμα αναμεταδόσεως.

23 Επιπλέον, ο τίτλος του άρθρου 9 της οδηγίας, «Άσκηση του δικαιώματος καλωδιακής αναμετάδοσης», δηλώνει ότι το σύνολο των διατάξεων του άρθρου αυτού αφορά ακριβώς το δικαίωμα αυτό.

24 Πρέπει, ωστόσο, να προστεθεί στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης ότι η οδηγία, όπως διευκρινίζεται στην εικοστή όγδοη αιτιολογική της σκέψη, δεν απαγορεύει την εκχώρηση του δικαιώματος αναμεταδόσεως. Η εκχώρηση αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί τόσο βάσει συμβάσεως όσο και δυνάμει νομικού τεκμηρίου. Έτσι, η οδηγία δεν απαγορεύει εθνική διάταξη η οποία, όπως το άρθρο 36, πρώτο εδάφιο, του νόμου της 30ής Ιουνίου 1994 περί των δικαιωμάτων του δημιουργού και των συγγενών δικαιωμάτων, προβλέπει ότι οι δημιουργοί, καλλιτέχνες, ερμηνευτές ή παραγωγοί χάνουν την ιδιότητα του «δικαιούχου» του δικαιώματος αυτού κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, της οδηγίας, με αποτέλεσμα τη ρήξη κάθε νομικού συνδέσμου που υφίσταται δυνάμει της διατάξεως αυτής μεταξύ αυτών και της εταιρείας συλλογικής διαχειρίσεως.

25 Κατόπιν των ανωτέρω, στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας έχει την έννοια ότι, όταν μία εταιρεία συλλογικής διαχειρίσεως θεωρείται ότι έχει αναλάβει τη διαχείριση των δικαιωμάτων φορέα δικαιώματος του δημιουργού ή συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων του σε εταιρεία συλλογικής διαχειρίσεως, η εταιρεία αυτή έχει την εξουσία ασκήσεως του δικαιώματος του δικαιούχου αυτού να παρέχει ή να αρνείται σε εταιρεία καλωδιακής διανομής την άδεια καλωδιακής αναμεταδόσεως ενός προγράμματος και, κατά συνέπεια, η διαχείριση από την εν λόγω εταιρεία των δικαιωμάτων του εν λόγω δικαιούχου δεν περιορίζεται στις οικονομικές πτυχές των δικαιωμάτων αυτών.

Επί των δικαστικών εξόδων

26 Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν προκειμένου να υποβάλουν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο έτεροι πλην των εν λόγω διαδίκων δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση, έχει την έννοια ότι, όταν μία εταιρεία συλλογικής διαχειρίσεως θεωρείται ότι έχει αναλάβει τη διαχείριση των δικαιωμάτων φορέα δικαιώματος του δημιουργού ή συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση των δικαιωμάτων του σε εταιρεία συλλογικής διαχειρίσεως, η εταιρεία αυτή έχει την εξουσία ασκήσεως του δικαιώματος του δικαιούχου αυτού να παρέχει ή να αρνείται σε εταιρεία καλωδιακής διανομής την άδεια καλωδιακής αναμεταδόσεως ενός προγράμματος και, κατά συνέπεια, η διαχείριση από την εν λόγω εταιρεία των δικαιωμάτων του εν λόγω δικαιούχου δεν περιορίζεται στις οικονομικές πτυχές των δικαιωμάτων αυτών.

(υπογραφές)